

[Alfred Hansen]

folkeskoleloven af 1975 uden at strejfe prøverne i folkeskolen. Her mener jeg, at man bør tage konsekvensen af, at man ikke i dag har mulighed for i tilstrækkelig omfang at tilgodese den enkelte elev i klassen. Derfor bør man erstatte den fælles prøve i de kursusdelte fag, altså den fælles prøve, der afholdes for elever på grundkursus og udvidet kursus, med to prøver, så eleverne får mulighed for at indstille sig til en prøve, der svarer til det niveau, hvorpå de er blevet undervist.

Ministeren siger også i sit svar, at det i grunden er forbavsende, at der ikke er flere elever, der ønsker at frekventere de frie skoler, når man tænker på de gode vilkår, de har, og her mente ministeren nok de gode økonomiske muligheder, der er for at sende børnene i de frie skoler. Jeg vil gerne tage kraftigt afstand fra enhver tanke og plan om at begrænse tilgangen til de frie grundskoler gennem en forhøjelse af forældrebetalingen. Det vil for det første gøre det frie skolevalg til en illusion, og for det andet vil det give social slagside.

Jeg synes ligesom ministeren, at det er værdifuldt, at man er engageret i den skole, hvor børnene går. Dette forældreengagement kunne man ønske i højere grad fandtes inden for folkeskolens rammer.

Det er også givet – det har ministeren også sagt i sin svartale, og jeg er helt enig – at folkeskolens og de frie skolers udgangspunkt for at drive deres virksomhed er vidt forskellige. De frie skoler bestemmer selv, hvor mange og hvilke elever de ønsker at optage, hvorimod folkeskolen skal tage alle de elever, der, skal vi sige måtte være tilbage. Men vi forbedrer ikke folkeskolen og folkeskolens vilkår ved at forhøje forældrebetalingen til de frie skoler. Det ligger der ikke nogen løsning i for folkeskolens vedkommende, og derfor bør man selvfølgelig ikke overføre de eventuelt forringede vilkår, man har i folkeskolen, til de frie skoler. Man skulle i højere grad satse på at give folkeskolen nogle rimelige vilkår under hensyntagen til det helt andet udgangspunkt for folkeskolens virksomhed.

Jeg mener, at de to skoleformer ikke bare er konkurrenter – det er de, og det er sundt, så det gør ikke noget – men de er også værdifulde supplementter til hinanden. De supplerer hinanden på strålende vis, hvilket ministeren i og for sig også sagde, idet hun sag-

de, at der er nogle elever, der vandrer over i de frie skoler, og der er nogle elever, der vandrer fra de frie skoler over i folkeskolen. Jeg ved, det er en hævdvunden tradition i dansk skolelovgivning, og jeg tror, vi skal fastholde denne tradition, at der er rimelige, også økonomiske, muligheder for, at forældrene selv får lov til at vælge det uddannelsessted og den skoleform, som de ønsker deres børn undervist i.

Vi har lidt materiale, som illustrerer, hvilke årsager der kan være til, at børnene går fra folkeskolen til de frie skoler og fra de frie skoler til folkeskolen. Der er for nylig udgivet en rapport, som illustrerer en undersøgelse, der har fundet sted i Albertslund kommune, af adjunkt Else Egelund. Undersøgelsen omfatter ganske vist kun 68 elever, så det er et relativt spinkelt materiale, der ligger til grund for undersøgelsen, men jeg tror alligevel, den giver et fingerpeg, som politikerne er nødt til at tage til efterretning, og det står jo da ministeren frit for eventuelt at foretage en bredere og mere tilbundsående undersøgelse, også fordelt på et større geografisk område.

Det viser sig ifølge besvarelserne fra disse 68 elever, som selvfølgelig må tages med et vist gran salt, men som jeg nok mener giver et fingerpeg, at 36 pct., altså godt $\frac{1}{3}$ af de elever, der flytter fra folkeskolen til privatskolerne, angiver som grund, at undervisningens faglige standard er for lav. $\frac{1}{3}$, nemlig 33 pct., af de adspurgte siger, at disciplinen er for dårlig. Ministeren har ikke været inde på sin vurdering af den faglige standard i folkeskolen, og ministeren har heller ikke berørt eventuelle disciplinproblemer, men det håber jeg ministeren vil give sin kommentar til senere i debatten.

21 pct., altså også en ret stor gruppe, angiver utilfredshed med lærerens person. Nu er det ikke nødvendigvis udtryk for, at man er utilfreds med den pågældende lærer, men måske for, at man sidestiller læreren med det fag, som man ikke rigtig bryder sig om, eller som man ikke rigtig kan magte rent fagligt. Det fortæller i hvert fald, at der er en situation dér, som gør, at eleverne ikke befinder sig så godt, og så går de hjem til forældrene og beder om at blive flyttet, eller også er det forældrene, der tager initiativet, men resultatet er det samme.